

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

6. Reddet vnicuique secundùm opera eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

6. Reddet unicuique secundum opera eius.

PERSPICUÈ hic Apostolus docet, ex illo Merita
recto Dei iudicio esse apud eum certam bonorum
mercedem operum tam honorum quam malorum
(quam in solis malis heretici agnoscunt) ut ex his verbis disputat S. August.
epist. 47. de gratia & lib. arbit. cap. 8. alijque
multis in locis. Vide opus nostrum de Iustifi-
catione lib. 10. cap. 3. & 5. & Promptua-
tum Catholicum in Domin. Septuagesimæ,
ad illa verba: Voca operarios, & redde illis mer- Matt. 20.
cedem suam.

Theodorum Bezan hæc verba turbarunt.
Acriter igitur contra bonorum operum mer-
cedem disputat, quam disertissime hoc loco
Paulus affirmit. Hominis dementiam aperire
operæ preium est. Ego (inquit) contrâ colligo, In annot.
quod diserte aiunt David & noster Apostolus infrâ in hunc
cap. 3. vers. 20. Ergo ex operibus suis nullus homi-
num iustificabitur. Sed in illis verbis nihil con-
tra bonorum operum iustitiam doceri, eodem
loco infrâ ostendetur. Addit: Equis enim ad-
feret hec opera, quibus vitam æternam persolui dicit
Apostolus? An homines non regenerati? Atqui re-
helatur ira Dei aduersus omnes homines, quia om-
nes peccaverunt. Nugator dementissimus id
querit, de quo nemo Christianus vel per
sonnum cogitauerit. Addit: An filij Dei? At
ne Abraham quidem haberet de quo glorietur coram
Deo, ut infrâ cap. 4. vers. 2. ostendimus. Respon-
deo,

deo, hoc Beza ostendere non posse, ut in
frā docebitur, eodem in loco. Concludit:
Ergo unus Christus hēc adferet, factus nobis nim-
rum iustitia & iustificatio, quæcumq; quidem sola fide
apprehendimus. Hēc ille. Sed hoc spectrum
Bezanum suis in locis refutatum dabimus.
Christus factus est nobis iustitia & sanctifi-
catio, quia per Spiritum gratiæ suæ nobis
impartitum vtriusque causa efficiens est.
Deinde si solus Christus illa opera adferet,
quibus vitâ æternâ persolui hīc dicit Aposto-
lus, non debuisset dicere, Reddet vnicuique se-
cundūm opera sua; sed, Reddet vnicuique se-
cundūm opera Christi.

Sed putat Beza se omnem operum bono-
rum retributionem, quam disertissimè Apo-
stolus hīc affirmat, euertere posse, quia dicit
alibi Apostolus, Quis enim dedit illi prior, & re-
tribuet ei? infrā cap. 11. Sed ipsem Beza
optimè nouit hēc Pauli verba de alia retri-
butione loqui, quam de qua hīc Paulus lo-
quitur. Ait enim eo in loco Beza, obseruandū
esse hunc locum aduersus eos qui fidei vel operum
præfessionem faciunt electionis causam. Recte
sanè. Sed hoc in loco Paulus Deum retribue-
re vnicuique secundūm opera sua dicit quo-
ad præmium & mercedem vitæ æternæ, non
quoad electionem & vocationem primam.
Prima Dei ab æterno electio & in tempore
vocatio, sic prior est omni opere humano,
& sic præuenit omnes in benedictione, vt
hac in

Beza cō-
mētarius
textum
Pauli pē-
nitutis im-
mutat.

Alius
Pauli lo-
cus à Be-
za cor-
ruptus.

hac in parte nemo sit illa prior ut retribuatur ei; id est, ut electionem suam vel vocationem primam per modum retributionis accipiat. Cæterum electis & vocatis, & vocationem atque electionem suam per bona opera certam facientibus (ut Petrus loquitur) fit retributione ^{i. Petr. 4:6} gloriæ secundum opera cuiusque, sicuti acipientibus in vacuum gratiam Dei fit retributione pœnae iuxta opera cuiusque. Ita utraque Pauli verba vera sunt, quia et si in speciem contraria, de diuersa retributione loquuntur. Sed hæc est hæreticorum hodie impudentissima pertinacia; Scripturis diuinis ipsorum dogmati apertissimè repugnantibus, iudicium suum submittere nolunt; verum, alijs Scripturis perperam intelle- ^{Hæretici}ctis, ipsas inter se se ^{Scripturas} committere ^{comittunt.} contendunt.

Sed sensum Catholicū verba in Paulo sequentia evidentissimè confirmant. Nam post sententiam generalem, hac distributione vtitur: *Iis quidem qui secundum patientiam boni operis gloriam & honorem & incorruptionem querunt, vitam aternā, supple tribuet: ijs autem qui sunt ex contentione, & qui non acquiescent veritati, credunt autē iniquitati, ira & indignatio, supple tribuettir.* Boni quippe operis mercedem Deo remuneratori tribuit: mali operis suppliciū iustitiæ diuinæ maluit tribuere quam Deo punienti. Sed ad hæc quid Beza? Primum cauillatur, de illis in quibus fides opera-

Bezz ca-
tullum
impudē-
tissimū.

tur Apostolum hoc non loqui. Et quare? Quia (inquit) de illis nondum differuit. Sed hoc est vna impudentia aliam astrarere. An enim boni operis patientia esse potest in alio quam in quo fides operatur?

Sed esto. Demus hoc impudetiae Bezanæ. De quibus ergo loquetur Paulus? Ait: Super est ergo ut eos alloquatur Apostolus qui Christo nondum perfidem sunt insiti. Isti verò qua bona opera proferent? Planè nulla quæ ad vitam æternam conferunt, de quibus Paulus loquitur. Quid ergo? Si nec de illis in quibus fides operatur, Paulus loquitur; nec de illis qui fidem carent, hoc loqui potuit; de quibus tandem aut quomodo hæc verba Paulum dixisse putabimus? Hoc absurdum Beza perspexit; sed quomodo saluat, videamus. Ait: At enim si tales nulli sunt, quales hic describit Paulus, cur hoc profert? An ut vanam aliquam ideam proponat? Minime vero, sed ut hac proposita conditione salutis, omni ex parte quoad hominis vires ac facultates ad lucidum impossibili, omnes sua ipsorum iustitia spoliatos ad eum adducat, à quo uno per solam fidem apprehenso, gratis iustificantur: ut ipse disertè concludit infra cap. 3. vers. 20. 21. &c. Quid potuit dementius dici? Paulus docet retributionem bonorum operum, quia nulla talia sunt; & ut omnes doceat hoc impossibile illis esse, ut bene per fidem operentur. Eadem responsio omnes Christi conciones Evangelicas de varijs pietatis præceptis subuer-

tet

ter; & quicquid rectè fieri iussit, ideo ius-
fisse censendus est, quia quum à nobis præ-
stari nequeant, ab illo pro nobis præstanta
dimittamus. Præcepta sanè bonorum ope-
rū ad Christum nos adducunt, vt quod so-
lis naturæ viribus præstare non possumus,
Præcepta
legis quo
modo ad
Christum
adducere.
per eius imploratam gratiam præstemus: sed
ideo dari præcepta, quia nulla ratione præ-
stari possunt, quid nisi ridiculum planèque
dementem eum esse probet qui præcipit?
Deus autē qui præcipit rectè facienda, ideo
haud dubiè præcipit, vt fiant; sed fides docet
quomodo fiant. Ideo iubet lex (ait S. Augusti-
nus) vt admoneat quid faciat fides : id est, vt cui iu-
betur, si nondum potest, sciat quid petat; si autē con-
tinuè potest, & obedienter facit, debet etiam scire
quo donante possit. Hęc ille. Quòd autem ait
Beza suam sententiam ab Apostolo concludi-
infrā cap. 3. vers. 20. &c. peregredi illū men-
tiri eodem loco ostendemus.

13. Non enim auditores legis iustificabuntur apud
Deum, sed factores legis iustificabuntur.

Docet hic Apostolus non quidem quòd
sola legis mandatorum obseruatio iu-
stificat ante fidem vel absque fide (quo sensu
cap. 4. negat Abrahā ex operibus legis iusti-
ficatum esse coram Deo) sed quòd per fidem
iam iustificati, vel certè per fidē Deo in lege
iubenti credentes, (tales enim sunt auditores
legis de quibus hic loquitur Paulus, qui au-
E 2 dientes